

Teeme parem Rail Estonia!

Foto: Kn arhiiv

31. jaanuari Lääne Elus meenutab Haapsalu volikogu esimees keskerakondlane Jaanus Karilaid, kuidas enne valimisi räägivad eri erakondade poliitikud konsensuslikult Haapsalu raudtee taastamisest, aga siis, kui tegusid vaja, on kõik kadunud. IRL-i kuuluvale Riigikogu liikmele Tõnis Paltsule Karilaidu väited ei meeldinud. Ta asus Haapsalu volikogu esimehega Facebookis tuliselt vaidlema.

Jaanus Karilaid:

“Tõnis, kaua kannatad seda kambakraatiat Partsi ja Ansipi juhtimisel?”

Tõnis Palts:

“Selle raudtee jaoks ei puudu mitte tahe, vaid raha. Partsi ja IRL-ga on siin väga vähe pistmist.”

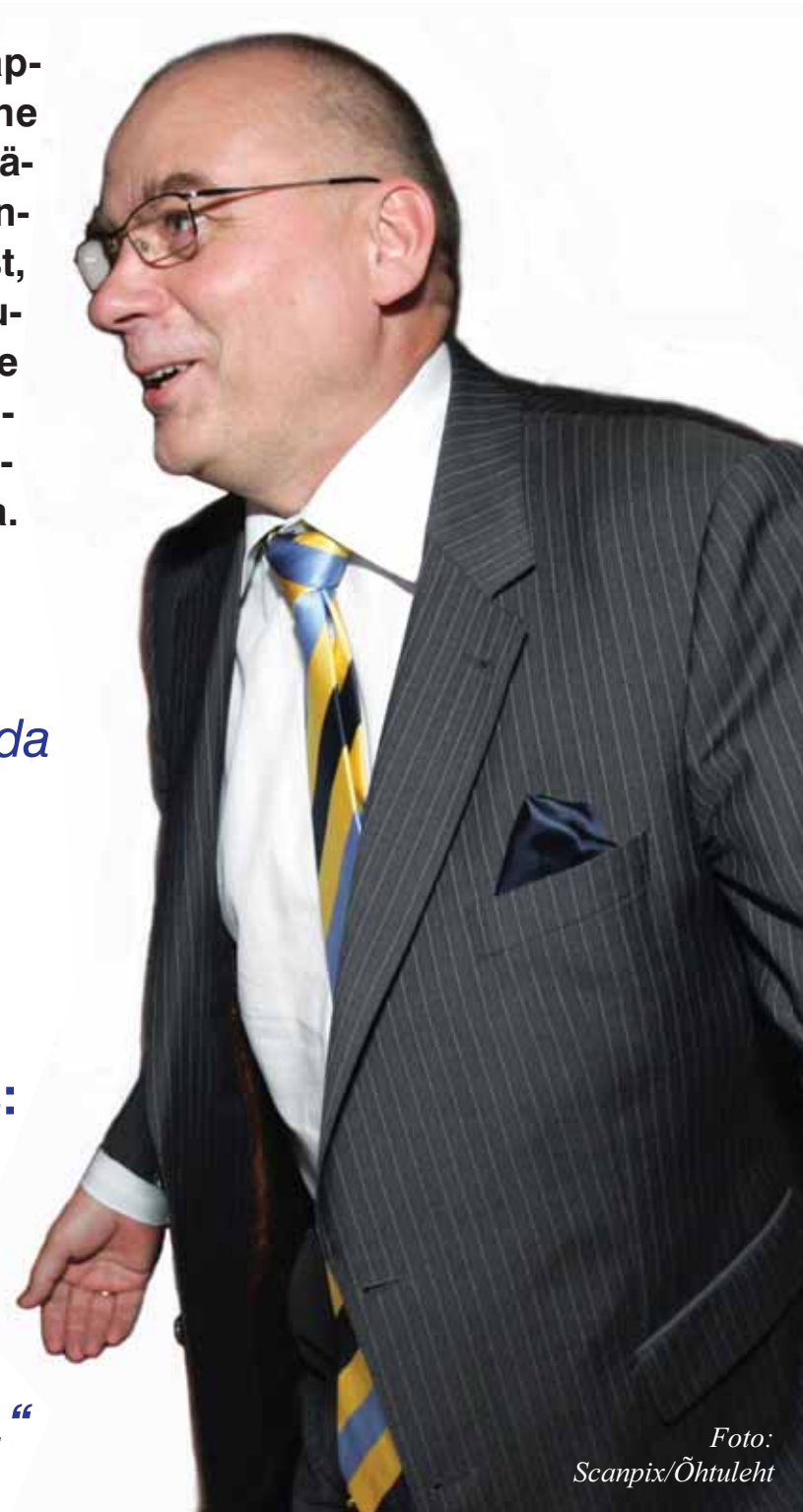

Foto: Scanpix/Õhtuleht

Keskerakonna esimees ja Tallinna linnapea Edgar Savisaar 18. jaanuaril Keskerakonna volikogul.

„Suurimaks euroteemaks on kiirraudtee rajamine Tallinnast Kaunasesse. Enne kui hilja, tuleks püüda utopia asemel selle rahaga kaasajastada kasvõi terves pikkuses elektriraudteena Tallinn–Tartu–Valga ja Tallinn–Narva suunad. Miks mitte taastada ka reisirongiühendus Tallinn–Haapsalu. Kõike seda tuleks meil teha Eesti arenguks ka siis, kui EL-i fondidest sentigi ei tilgu. Rail Baltic’ut edasi pressides on tulemuseks, et me ei saa korda oma sisemisi ühendusi ega ühendusi naabritega. Kiirrongi Berliini ei tule aga niikuinii, sest puudub vajadus. Nii valus kui see ka ei ole just praegusel kujul Rail Baltic’u projektiga end sidunud Siim Kallasele ja Juhan Partsi, tuleb püüda see raharong suunata Eestile vajalikele rööbastele.“

„Reformierakond pani raudtee taastamise reklaami kohalike valimiste eel korduvalt maakonnalehe esiküljele, sotsiaaldemokraat Neeme Suur põhineb raudtee taastamisel usule ja heietab arengukava võimalikust potentsiaalist, reformierakondlane Lauri Luik loodab ja kolm aastat poliitilises koomas olnud IRLikas Tõnis Palts lausa nõuab ja toob oma arvamuses värvikaid kujundeid alates ballikleitidest ja kuivadest jalanõudest, millega võiks Haapsalust otse kaunitele vastuvõtudele liuelda.“

Lääne Elu

Jaanus Karilaid Lääne Elus.

Loe veel lk 3

Juhtkiri

Uskuge rohkem jõuluvana kui uut parteid

VIRGO KRUBE
vaatleja ja IT-tegelane

Jutud uue partei loomisest on muutunud korduvaks sündmuseks. Mina usun seda vähem kui jõuluvana olemasolu, sest jõuluvanasid näen igal aastal juba novembri lõpust, aga täiesti tühjalt kohalt loodi Eestis parteisid viimati möödunud sajandi lõpul.

Sel sajandil on meil parteimaastikule lisandunud kaks erakonda: Res Publica 2002. aasta kohalikeks valimisteks ja erakond Eestimaa Rohelised 2007. aasta Riigikogu valimisteks. Kumbki neist ei tekkinud väljapaistva liidri ümber, vaid nende taustal oli palju aastaid tegutsenud MTÜ ja sõpruskond koos huvitatud sponsoriga.

Esimesel juhul oli selleks Ühendus Vabariigi Eest, mis andis 1999. aasta valimistel toetuse Isamaaliidu kandidaatidele ning hiljem sai raha peamiselt Tõnis Paaltsilt. Teisel juhul Eestimaa Roheline Liikumine, mis kujutas endast sõpruskonda looduskaitse huvidega inimestest, kes organiseeriti 2005. a. samuti parempoolsete vaadete poliitikutest projektiparteiks. 2007. aasta valimiste järel kaasati Rohelised algselt valitsusliidu kõnelustesse, kuid lõpuks jäid parlamendis opositsiooni ning müüsid end 2009. aasta makstõusude läbisurumise ajal kliimaagentuuri moodustamise rahade eest valitsusliidule (said 86 miljonit krooni enesemüümise eest). Kuigi ametlikult eksisteerivad Rohelised edasi, siis valimistel osalemisega silma ei paista ja nende sponsorid on samuti lahkunud.

KESKMÖTE: Parteide valik peaks olema praegusest suurem, aga registreeritud üheksa erakonna kõrvale ei näe uusi tulijaid kuskilt.

Meenutan mõnesid uue partei loomisi, millest pole midagi välja tulnud. Enne Kristiina Ojulandi tuli loomismõttega välja Vaba Isamaaline Kodanik, mis Andres Herkeli isikus on kõige ehtsam Isamaaliit 2.0 versioon ehk vanade kampsunite ellujäämisvõitlus.

Kahe viimase aasta sisse jäävad vabamehed ja ACTA-vastased, kes töid rahva tänavatele protestima valeliku poliitika vastu, tõmbusid siis aga tagasi ning löid valitsusliidu ees kannad kokku. Rahvakogu loomise taustal tekkisid samuti jutud plaanitavast erakonnast. Pärast Silver Meikari paljastusi Reformierakonna varjatud annetamiskeemidest usuti, et selle taga seisavad Daniel Vaarik ja Indrek Neiveit, kes soovivad luua oma partei.

Eriti aktiivseks kujunes 2010. aasta kevad, kui riigiteater NO99 testis 7. mail Saku Suurhallis lavastusega „Ühtse Eesti suurkogu“ inimeste meelsust võimaliku partei asutamiseks. Tõepära loomiseks olid neil lõõvad telereklaamid. Samuti väliplakatid, mille nad ise ära sodisid ja süüdistasid siis selles erakondi. Mäletan ETV saateülekandest Marko Reikopi küsimust Hans H. Luigele „Kas partei tuleb?“ ja saadud vastusena kinnitust, et isegi pangakontod on juba olemas.

2010. aasta juunis oli Mati Väärtnõul idee E-erakonna loomiseks, aga kodulehe uudiste põhjal lõppes see tegevus 2012. aasta juulis. Nüüd kirjutab ta 23. jaanuaril Postimehes Andrus Villemi artikli kommentaariks ebaõnnestumise põhjuse: „Kunagi arvasin ka mina, et ideest võiks piisata (e-erakonna idee), aga hiljem pidin tõdema, et idee ise ei maksa midagi, kui ei suuda seda ideed rakendada. Inimesi võid küll saada seda ideed toetama isegi erakonnajagu, kuid nendest inimestest ei leia vabatahtlikke töötajaid, kes seda ideed teostada aitaksid.“

Sellele eelnenud 2009. aastal olid 1. mail toimunud Minu Eesti mõttetalgud, millest oodati samuti erakonda. Tartus registreeriti Piraadipartei, mis oma eksitava nimega rikub siiani seadust.

Samuti näib Indrek Tarand loovat oma erakonda pea igal aastal alates 2009. aasta kohalikest valimistest. Taira Aasa lubas luua Önnelike Inimeste Erakonna, Jaan Männik ettevõtjate erakonna vastukaaluks Reformierakonnale ja Tõnu Trubetsky erakonna, mis erakonnad üldse välja suretaks. Kusagil hingitsevad Jüri Toomepuu MTÜ Põliseestlased ning Keskerakonnast lahkunute MTÜ Demokraadid. Peeter Kreitzbergi 2005. aasta MTÜ Eesti Sotsiaalliberaalid kustutati registrist 2012. aastal.

Tegelikult peaks parteide valik olema praegusest suurem. Aga praegu registreeritud üheksa erakonna kõrvale ei näe ma kuskilt uusi tulijaid, sest puuduvad sponsor, idee ja inimesed. Loe viimaseid sõnu uuesti – just selles järjekorras!

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 273 465

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Miks me peame venelastega kõik poliitiliseks ajama?

Pärast NSV Liidu lagunemist esmakordselt olümpiamänge korraldavad Venemaa on seni, alates avatseremooniast, pakkunud maailmale vägevast spordipidu. Taliolümpiaks sai välja ehitatud võimas infrastruktuur ja seetõttu on ka toimuva korraldus laabunud sujuvalt. Teleekraani vahendusel meieni jõudev Sotši loodusliku ja inimeste sõbralikkus tekitab küllal paljudes tahtmise Venemaale sõita. Kahjuks püüavad mitmed Eesti avaliku elu tegelased tööde moonutada ja taliolümpiamängudele meie meedias sisuliselt vett peale tõmmata. Need on need palgalised Venemaa kritiseerijad, kelle huvides on, et meie, eestlased, hoiaksime pidevalt kätt rusikas Venemaa suunas. Need on tigidikud, kes ajalugu ja inimõiguste teemat ettekäändeks tuues püüavad eestlastele juba aastaid kõike Venemaal toimuvat kujutada üksnes ülitumedates värvides. Nendeks kritikaanideks on mitmed IRL-i poliitikud, näiteks Eerik-Niiles Kross ja Mart Nutt, kelle enda erakonnakaaslased

mõni aeg tagasi kahtlase taustaga Vene jõukuritele Eesti elamis- lubasid parseldasid. Mahategijaiks on ka mitmed praegused ja endised parempoolsed ajakirjanikud nagu näiteks Anvar Samost ja Kadri Liik. „Midagi ei ole parata, Sotši olümpiaradadel saavad kokku pea kõik need asjad, mis on Venemaal valesti,“ kirjutab Liik 7. veebruari Postimehes.

„Olümpiamänge ei tohiks hinnata kellegi poliitilise võiduna või kaotusena, sest see on ikkagi spordipidu. Paraku hakati nende mängudele hinnangut andma enne, kui mängud jõudsid alata,“ kirjutab Sotšis viibiv Tallinna linnaepa Edgar Savisaar oma blogis.

Kesknädala arvates peaksid Venemaa kritikusid olümpiamängude ajaks vait jääma. Laske sportlastel sporti teha ja tugi- toolispordifännidel nende sooritusi nautida! Ärge toppige poliitikat üritusse, mille algseks eesmärgiks on ühtsus ja rahu! Kui teil Venemaa kohta midagi head öelda pole, siis vaikige vähemalt spordipeo ajaks.

IRL-i „vaimuhiiglased“

Peavoolumeediat ei läbi kuidagi sõnumid Eesti–Vene piirileppe vastastest aktsioonidest. On juba peetud meeleavaldusi (näiteks endised vabadusvõitlejad, Konservatiivse Rahvaerakonna noorteühendus „Sinine äraatus“ jmt). Toimetuste postkastid on täis üleskutsesid piirilepet mitte sõlmida.

Ka õigusteaduse doktor Ando Leps saatis Kesknädala toimetusele mitu repliiki 18. veebruaril Moskvas sõlmitava Eesti–Vene piirilepingu teemal. Esiteks märgib ta, et meie „tuli- hingelised eestluse edendajad“ IRL-ist eesotsas Marko Mihkelsoniga nutavad küll taga presidendi ametiketti ja Tartu ülikooli varasid, mida Venemaa meile ei tagasta, kuid samal ajal ise kingivad piirileppega Venemaale 5,2% maismaad, mis võrdub Saaremaa pindalaga.

Teiseks märgib Leps: Riigikogu ei tohi piirilepet ratifitseerida põhjusel, et Eesti maismaapiiri määramisel on ignoreeritud

1920. aasta 2. veebruari Tartu rahulepingut (põhiseaduse paragrahv 122 lõik 1), vaid peab vastu võtma otsuse suunata Eesti–Vene piirilepe rahvahääletusele. Just rahvahääletusega teostab Eesti rahvas põhiseaduse paragrahv 56 alusel kõrgemat riigivõimu.

Kolmandaks teatab Leps, et Eesti–Vene piirileppe mahitajad ja täideviijad tuleb võtta vastutusele seaduses ettenähtud korras, kuna nad ei ole arvestanud Eesti rahva tahet.

Kõige lõpuks avaldab Ando Leps oma seisukoha, mille järgi on täiesti loomulik, et Eesti jookseb inimestest tühjaks. Sest näiteks IRL-i suurkogul valiti erakonna üheks aseesimeheks üleilmselt tagaotsitav ja eluaegse sissesõidukeelu USA-sse saanud Eerik-Niiles Kross.

„Kes tahab niisuguses riigis elada?“ küsib südamevaluga oma mõtled kirja pannud õigusteadlane.

Liberaalide raskekahurvägi läheb valimisi võitma

Belgia ekspeaminister Guy Verhofstadt, kes hiljuti esines ka Keskerakonna volikogul, esitati Euroopa Komisjoni presidendi kandidaadiks. Europarlamendi mõjuka liikme ning Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu (ALDE) fraktsiooni juhi kandidatuuri esitasid Euroopa Parlamendis esindatud liberaalsed erakonnad, kes eelistasid Verhofstadti soomlasest Euroopa Komisjoni majandusvolinikule Olli Rehnile. Samas otsustati Rehn aktiivselt kaasata valimiskampaaniasse.

20. jaanuaril sõlmisid Verhofstadt ja Rehn kokkuleppe, mille kohaselt viivad mõlemad koos võrdsetel alustel läbi liberaalide eurovalimiste kampaaniat. ALDE esindajate kohtumisel Brüsselis hääletas 79,3% kohalviibinuit kokkuleppe poolt ja 14,2% oli vastu. Tuntud poliitikut tandem hakkab juhtima kampaaniat liberaalsema Euroopa nimel, lähtudes valimisplatvormist, mis võeti vastu ALDE kongressil Londonis 30. novembril 2013.

Oma ühisavalduses märkisid Verhofstadt ja Rehn, et liberaalid saavad olla tugevad vaid juhul, kui hoitakse ühte. „Eelolevatel valimistel on meil võimalus muuta Euroopa tugevamaks. Üheskoos oma 39 Euroliitu kuuluva liikmesparteiga hakkame

tegema ägedat kampaaniat selle nimel, et Euroopas viidaks läbi vajalikud reformid ja astutaks samme, mis aitavad luua töökohti ja majanduslikku õitsengut,“ teatasid Verhofstadt ja Rehn.

ALDE partei presidendi Graham Watsoni sõnul on hetkel liberaalsed parteid vajalikumad kui kunagi varem. „Liberaalsed parteid aitavad vastu seista vasak- ja parempoolsetele populistlikele jõududele, kes üritavad süstida hirmu. Meie töötame selise Euroopa nimel, mis sisendaks usaldust, mitte hirmu, propageeriks õitsengut ja ühtsust, mitte eraldumist,“ teatas Watson. Ta väljendas heameelt, et liberaalide kampaaniat asuvad juhtima kaks kõrgelt kvalifitseeritud ja kogunud poliitikut. „Olen kindel, et kõigi liberaalsete parteide koostöö tulemusel viivad liberaaldemokraadid läbi efektiivse ja eduka kampaania veelgi liberaalsema Euroopa heaks,“ märkis Watson. Europarlamendi ALDE fraktsiooni kuuluvad Eestist nii Reformierakonna kui ka Keskerakonna saadikud, kes aga kõik on erinevatel põhjustel oma koduparteidest lahkunud ega esinda seega oma valijaid.

HIIBUSE NÄDAL

POLIITIKAS KIPUB JUBA ÄGEDAKS REBIMISEKS...

Teeme parem Rail Estonia!

Algus esilehel

Karilaiu sõnul kisub Eesti poliitika ikka väga kummaliseks. Raudtee on ainus teema, kus kõigi erakondade vahel valitseb konsensus, kuigi käib üksteise võidu hõikumine: taastame raudtee, see on võimalik ja vajalik, see loob töökohti ja vähendab ääremaastumist!

„Reformierakond pani raudtee taastamise reklaami kohalike valimiste eel korduvalt maakonnalehe esiküljele, sotsiaaldemokraat Neeme Suur põhineb raudtee taastamisel usule ja heietab arengukava võimalikust potentsiaalst, reformierakondlane Lauri Luik loodab ja kolm aastat poliitilises koomas olnud IRLikas Tõnis Palts lausa nõuab ja toob oma arvamuses värvikaid kujundeid alates ballikleitidest ja kuivadest jalanõudest, millega võiks Haapsalust otse kaunitele vastuvõtudele liulda,“ kirjeldab Karilaid.

Vaja konkreetseid samme

„Meie valimisringkonnas pole ühtegi poliitikut, kes ei nõuaks, sooviks ja unistaks raudtee taastamisest, aga millegipärast saab senist tööprotsessi ikkagi tammumiseks nimetada. Meie seast lahkunud koolipapa Lembitu Varblane tavatses öelda, et „on ikka narrikan-

Foto: Tiit Maksim

VAJALIK TRANSPORT: Karilaiu kinnitusel vajab poliitikute koorilaul Haapsalu raudtee taastamiseks konkreetseid samme. Erakondade esimeestest on Edgar Savisaar olnud ainus, kes on Haapsalu raudtee taastamist avalikult toetanud.

nikad”. Selline energiahulk oleks pidanud suurema tulemi andma,“ möönab Karilaid.

Ta esitab artiklis olukorda ilmetava näite. Nimelt külastas peaminister Andrus Ansip suvel Haapsalut. „Millest Haapsalu volikogu liige ikka räägib kui mitte raudteest ja jaamast, kuhu pole rong aastaid jõudnud. Ansip küsis irooniliselt: milleks teil seda vaja? Vastasin, et isegi soomusrongei ei saa Läänemaad

kaitsma tuua. Vastuseks sain treenitud ja empaatiavaba naerutuse, ja meie põgus kohtumine oligi läbi,“ meenutab Karilaid.

Tema sõnul on see heaks näiteks, kui külma ja jäise hoiakuga suhtuvad otsustajad Läänemaa probleemidesse. „Kaheksa aastat aramusartikleid, toetusavaldusi ja rahva-koosolekuid raudtee toetuseks, ning siis tuleb peaminister, küsides, et miks teil seda

vaja...“, kirjutab Karilaid. Haapsalu volikogu esimehe kinnitusel vajab poliitikute ühine koorilaul raudtee taastamiseks konkreetseid samme. Argumentide lihvimisest ja järjekindlast lobitööst ametnikuga on ikka vähe olnud.

„Vaatan kadedusega, kuidas põllumajandusminister Helir-Valdor Seeder oma kodumaakonna Viljandimaa eest seisab. See on ka põhjus, miks on IRL seal maakonnas tegija,

Läänemaal aga varjusurmas,“ tunnistab Karilaid.

Raudtee likvideerimiseks oli tema sõnul 1995. aastal vaja ainult ühe ministri algatust, ja rauakokkupuudet pidid ka käivet, aga nüüd on näha, mida tähendab lõhutu taastamine.

„Poliitikas on asjad lihtsad. Heietaja tahab peita tõsiasi. Haapsalu raudtee on praeguses poliitilises situatsioonis udu, häma ja abstraktsus kuubis,“ arvab Karilaid.

Partsi ajal raudteed Haapsalu ei tule

Haapsalu linnavolikogus moodustati raudtee taastamise töögrupp uuesti. Karilaiu sõnul töögrupi kõik liikmed on haaratud juba aastaid poliitilise lobisse. Eesti erakondade esimeestest on Edgar Savisaar olnud ainus, kes on Haapsalu raudtee taastamist avalikult toetanud.

„Majandusminister Juhani Partsi ajal ei tule Läänemaale raudteed ega soodsamat maksukeskkonda. Parts ei võta Paltsi Haapsalu teemal jutule ja ega viimane ole eriti proovinudki, Paltsi tähelepanu on mujal,“ kirjutab Karilaid.

Palts ja IRL võiksid tema sõnul seda ausalt tunnista, mitte aga haapsallastele ballikleidijutuga kärbeid pähe ajada. Raudtee taastamiseks ja soodsama maksukeskkonna vahetuseks on vaja Karilaiu arvates uut majandusministrit.

„Raudtee ehitus peab algama juba 3–4 aasta jooksul, vaid siis päästab see Läänemaa suurematest kahjudest. Ka seda saab kasuna mõõta. Sõbrad, peale usu on vaja tegelikku tööd! Valitsuskoalitsioon peab töötama, mitte unistama – teie katseag on ammu läbi,“ kirjutab Haapsalu volikogu esimees Jaanus Karilaid.

Palts võttis Karilaiu väidetest tuld

Pärast Jaanus Karilaiu artikli ilmumist ja autori poolt ülesriputamist oma Facebooki-kontole otsustas Tõnis Palts samal teemal Karilaiuga vaielda. Avaldame kahe poliitiku vahel Facebookis peetud tulise diskussiooni.

Tõnis Palts: „Jaanuse Tõde. Paltsu asi on tegutseda, Jaanuse asi on klähvida. Veelkord sama.

Ärge tegelge planeerimiste jne. See on täna puhas aja raiskamine. Selle raudtee jaoks ei puudu mitte tahe vaid raha. Partsi ja IRLga on siin väga vähe pistmist. Asi liigub paigast vaid siis kui reformierakond saab aru, et tähtsaid infraobjekte võiks ehitada laenu arvelt. Ja kui eelarve defitsiiti suurendatakse siis on viimane erakond, kes selle Haapsalu raudteesse investeeriks Keskerakond. Ja veelkord, kui ma kirjutan seda avalikult, et peame selleks laenu võtma, siis see ongi tegemine. Igal juhul ei taha ma keskerakonda võimu juures näha, sest see oleks täielik Eesti arengu pidur.“

Jaanus Karilaid: „Raha ei jätku, kuna IRL ja tema partner pole suutnud majandust nii turgutada, et riigieelarvesse tuleks piisavalt vahendeid. Maksupoliitika on meie ettevõtlust pärssiv, tõstate järjest kaudseid makse, maksus-

tate kõrgelt tööjõudu ja siis veel virisete lisaks, et riigieelarve on defitsiidis. Arutleme muidugi vabalt, eriti enne valimisi hakkame usinalt arutlema. 8 aastat on IRL võimul, vaatame aknast välja ja uhked võivad olla ainult IRLi aparatsikud, kel on loota veel natuke hüvesid kahmata. Tegelikult on see, Juhani Partsi arvates on Haapsaluraudtee arusaamatu projekt. Järelikult tuleb 2015 märtsis teha platsi puhastus Stenbocki majas ja näidata sisulist tegutsemist. Wehrmacht ja Punaarmee suutsid 6 kuuga kogu Eesti raudteetaristuga katta, IRL suretab enne kõik maakonnad välja enne kui tegudeni jõuab. Tõnis, kaua kannatad seda kambakraatiat Partsi ja Ansipi juhtimisel?“

Tõnis Palts: „Jaanus Uskumatu! See koalitsioon suurendas kaudseid makse, et saaks vähendada tööjõu makse. Ja neid ka vähendatakse. Olgugi, et ma isiklikult ei vähendaks tulumaksu määrat, vaid selle asemel suurendaks tulumaksu miinimumi. Keskerakond karjus kaudsete maksude tõstmise, mida tehti selleks, et saaks langetada tööjõu makse, vastu.

Keskerakond tahab kehtestada edukate töötajate maksu. Keskerakond tahab ettevõtjaid täiendavalt maksustada ettevõtte tulumaksu näol. Sina, räägid siin, et teiste maksupoliitika on ettevõtluse vaenulik! Keskerakond pidurdas Tallinnas mõistlikud investeeringud oma tasuta

bussindusega. Ma käiksin nurgataguseid pidi kui oleksin keskerakondlane.“

Jaanus Karilaid: „Tubli Tõnis! Häbitunne näitab, et Sa pole veel poliitikuna lõplikult kadunud, sest tõesti kui vaatame sisuliselt meie majanduse võimekust, inimeste põgenemist IRLi majanduspoliitika eest, siis häbitundeks on põhjusi küllaga. Pankade maksustamisest ei julge te muidugi iitsatadagi, sest olete enamuses pankadest sõltuvad.“

Tõnis Palts: „Lugupeetud Jaanus, võrrelda saab ikka võrreldavaid asju. Kui meil kogu Eestis oleks sisse seatud tasuta ühistransport ja kõik suured investeeringud selle arvelt tegetamata, huvitav, kas peale President Ninasarviku veel keegi Eestis elaks.“

Jaanus Karilaid: „IRL võttis esimeste hulgas tasuta ühistranspordi oma lubaduste hulka. Margus Tsahkna eputas sellega hiljuti Foorumi saates. Tüüpiline, lubati, aga jäeti tegetamata. Haapsalu raudteega juhtub sama. IRL jälle lubab, aga töö jääb teistele.“

Tõnis Palts: „Lugupeetud Jaanus. Eks see laenu asi väikene dilemma ole. Ma usungi, et laen Savisaare käes on Kreeka tee, Juhani Partsi käes laenu oleks minu Rail Estonia projekt.“

Jaanus, ma kordan oma küsimust, palun leida nn majandusteadlase Vitsuri artiklist kas või üks konkreetne mõte, peale keskerakondliku soigumise, kui halb kõik on. See, kuidas Savisaar pidurit paneb on minu artiklites selgelt välja toodud. Lühidalt, Savisaar investeerib maksu maksja raha lollidesse hääldesse, mitte arengusse. Nii lihtne see ongi. Peale selle, kas võid näidata näpuga, kus ma räägin majanduslikust tasuvusest. Jutt käib ikka efektiivsusest. Need on riigi juhtimisel täiesti erinevad asjad. Riik selleks ongi, et teha majanduslikult mittetasuvaid asju efektiivselt. Aga keskerakond soovib teha neid asju eranditult ebaefektiivselt.“

Jaanus Karilaid: „Tõnis, Juhani Partsi soiu, et miks tema Haapsalu raudteesse ei usu, küll usub aga Eesti Energia tegemistesse Ameerikas. ...aga Vitsuri loos oli juba üks olemuslik tsitaat, mis vihjab, et peaksime vaatama ikka rohkem Põhjalasse – Me peame lihtsalt oma liberaalide (mitte liberaalide) unelmast ja loosungit loobuma. Nägema maailma ja turumajandust sellisena, nagu nad tegelikult on, ja võtma eeskju reaalselt edu saavutanud maadest, loobuma hoopis teistes huvides ja teise olukorra jaoks välja töötatud aastakümnete ja isegi sajandite vanustest poliitilise propaganda loosungit.“

Nagu kaks tilka vett

Boikoteerime olümpiamänge!

Sotši olümpiamängud on Kremli prestiižiprojekt, mille eesmärk on luua Vladimir Putini režiimist ilustatud pilt.

Kommentaari Eesti meediast

Boikoteerime laulupidu!

Laulupidu on Stenbocki prestiižiprojekt, mille eesmärk on luua Andrus Ansipi režiimist ilustatud pilt. Vastukommentaari

Kaks Eestit, kes kokku ei lep

2014. aastal möödub 25 aastat laulva revolutsiooni suurimast vabadusaktsioonist – Balti ketist, kus osales Kuhu ja kuidas oleme tänaseks jõudnud?

KARL LUST
esseist

**Meie rahvas ei oska ega
taha enam elada.**

Uku Masing

Juba rohkem kui kuu kestnud aasta sunnib taas lootusrikkalt küsima, miks on Eestis nii palju puudustkannatavaid inimesi, sealhulgas 43 000 last, kes ei saa igapäevaselt kõhtu täis. Mida oleme nende heaks teinud või tegemata jätnud? Miks teravnevad riigis sotsiaalsed pinged? Kus on hädade allikad?

Meie kaasajal suudavad arenenud riikide võimurid inimesi kuulekuses hoida ajupesu abil. Kommunistide võim tugines terrorile ja nuhkimisele. Nõukogudevastase tegevuse eest ähvardas kümneks aastaks Siberisse saatmine, iseseisvumistaotluse eest surmanuhtlus. Putšistidel oli plaanis küüditada Baltikumist sadu tuhandeid ja iseseisvumisiikumise liidrid kohapeal maha lasta. Kui kodanikuks registreerimist paragrahvi alla panna ei saanud, siis Rahvarindes tegut-

Eestis käis Eesti Kongressi ja Rahvarinde suuna vahel karm rebimine, enne kui raha rahvale ära tegi.

semist küll. Balti keti eest ähvardas Kreml rahva eluvõimelisust vähendada. See pärast soovis Rahvarinne alati halvimat ära hoida, mida radikaalid talle millegipärast pidevalt ette heitsid. Rahvusradikaalid ei kõhelnud oma populaarsuse nimel rahva saatusega riskida.

Omariiklusest

Juutide ülimaldiks sihiks oli omariiklus. Selle nimel tõusti korduvalt üles, kanti veriseid kaotusi, ja asi lõppes rahva küüditamisega 135. aastal. Oma riiki taastades (1948) soovisid juudid hakata töötatud maad kollektiivselt harima. Eestluse sügavaim juur lõigati läbi põllumajanduse laostamisega (praegu moodustab see 4% majandusest), millele järgnes kohalike koolide ja taristu likvideerimine. Teed on lagunemas, sest nende remont on kolmekordselt alarahastatud. Kohalikule omavalitsusele jäetakse vaid 10% riigieelarvest (Soomes 30%) ja ta saab otsustada sellest vähem kui 5% kasutamise üle, seega

vastutab puuduste eest peamiselt riik. Ainult reformierakondlane saab 8-miljardilise eelarve juures öelda, et koolitoit, lastetoetused ja huviharidus on liiga suured kulutused. Kes neid ei taha, leiab lõputult õigustusi ja vaidlemine on mõttetu.

Kosmilist elamust – taeva ja maa, inimliku ja üleilmliku ühtsust – on inimkond kogunud juba 40000 aastat. Jõuluaegne pühadusetunne jäi ainsaks, millest nõukogude võim Eestis jaguei saanud. Selle lõpp saabus koos liberaalsusega, mis ka emaduse ja pühaduse rahaks taandas. Nii olemegi esimene usuta rahvas maailmas.

Tänapäeval tehakse ja süüakse palju tühje sõnu, mis on tegude ja tegelikkuse vastandid. Elatakse vales. Kus on neljakordsed palgad, kahekordsed pensionid ja euroeelsed hinnad (euro hinda ei tõsta!)? Meedia on silmnähtavalt kallutatud opositsioonilise Keskerakonna vastu. Postimehes ja Eesti Päevalehes ei ilmunud viimastele valimistele eelnenud aastal ühtki Tallinna tunnustavat artiklit, kuigi 89% selle linna elanikest on eluga rahul ja elanike arv kasvab. Näha ja kuulda sai ainult halba ja moonutatut. Piiblist täpselt tõlgituna on Saatan laimaja. Tõde kaob, kui kõike peetakse subjektiivseks ja suhteliseks. Riiki juhib üha enam ülevuse asemel madalus. Alatus, reetmine, rüvedus ja ärasalgamine

iseloostavad lõpuaegu, mil ülekoos muutub talumatuks.

Kes astub välja nõrgema kaitseks

Absoluutse mõõdupuu inimeste hindamisel tegi Jeesus väga lihtsaks: me kas aitame abivajajaid ja ebasoodsas olukorras olivaid või ei aita neid mitte. Tema astus alati nõrgema kaitseks välja, veelgi enam, ta ütles, et tema ise kannatab nende sees. Vanad eestlased suhtusid orbedesse ja santidesse kaastundlikult. President Rüttil oli põhjust uhkust tunda, et tema juhitud sovhoos hoolitses eranditult iga inimese eest ja tegi seadust rikkudes riigi raha eest korda sadu taluhooneid. Rahvarinne võitles rikka, hooliva ja armastava Eesti eest.

Maarja lapsega sümboliseerib esmaste ainuliste vajaduste ja armastuse absoluutset vajalikkust, meie kohustust (üksik)emade eest hoolitseda. Kui vaesuses lapsed meid ükskõikselt jätavad, oleme minetanud tähtsaima – elu püramiidi toetamise instinkti, meie elu on

KAS LÄHEKSIME VEEL BALTI KETTI? Ei vast. Sest nagu kirjutab esseist Karl Lust, "Laulva revolutsiooni eeterlikud ideed, eriti vabadus, kõeti üles positiivsete emotsioonidega", tänane elu sisaldab aga liig palju pettumust ja kibedust. "Sest raha tegi rahvale ära," üldistab Lust. Selle aasta 23. augustil saab maailma üllatanud Balti ketist 25 aastat, ja selle sündmuse, millega Baltimaad jälle Euroopa kaardile ilmusid, korraldas Rahvarinne. Arhiivifoto

väheväärtuslik ja rahvuse kadumine loomulik. Kui kõigi võõrvõimude all on Eesti rahvas rahu tingimustes kasvanud, siis parempoolsete võimu all juba veerand miljoni võrra kahanenud. Katastroof läheneb. Lastetoetused ei pea mitte pisut tõusma, vaid olema piisavad.

Liberaalne riik ajab peamiselt rikaste asju ja kulutab meie kõigi raha enda üleskiitmiseks, sh tähtpäevadel, laulupidudel ja Rahvusringhäälingus. Isamaa, IRL-i ja Reformierakonna majanduspoliitika on osutunud võimalikest kõige vääramaks, tuues pooleks sajandiks madala tootlikkuse, vaesuse ja perspektiivituse. Parempoolsete määratuslik mõtlemine (vt nt V. Kiisler, Äripäev 11.10.2013) ja käitumine enne valimisi oli arusaadav – nad põlgavad abivajajaid, kelle hädades ise oma egoistliku poliitikaga süüdi on. Me naudime filme vaadates ja kontserte kuulates kõrgeid esteetilisi, eetilisi ja religioos-seid elamusi silmakirjalikult, kui meie poliitilised valikud ja argielu kõnelevad millestki vastupidisest. Viimselt mõistetakse kohut tegude, mitte sõnade järgi.

Vanad ja noored

Vanadel ja noortel tartlastel ei kipulaulvarevolutsiooni aegne vaimustus kaduma. Osa vaesusest ja haigustest muserdatud inimesi aga lausa kahetseb vabaduse eest võitlemist, kuna elu on halvenenud. Varem olid toiduhinnad ja kodukulud madalamad, arstid tegid koduvisiite ja eriarsti juurde ei pidanud pikalt ootama. Meie tegelik elu ongi sotsiaalne: töö, palk, perekond, puhkus, pension ja vaba aeg. Paraku on oluline osa rahvast need lakkamatu parempropaganda mõjul ohvriks toonud.

Rahvuslased ja rahamehed purustasid sillad, mille Rahvarinne inimeste ja kihtide vahele ehitas. Paljud on pettunud skandaalidest, eraellu sekumise ja elu ülepolitiseeritusest, mille abil parempoolsetel õnnestub ühiskonna, riigi, omavalitsuse ja indiviidi tasandid lootusetult segi

Laulva revolutsiooni eeterlikud ideed, eriti vabadus, kõeti üles positiivsete emotsioonidega.

paisata.

Ilmne on üks – vaesus võtab inimestelt vabaduse ja väärikuse. Väikekodanlikud kihid on eluga kahtlemata rahul. Liberaalid ei hooli üldisest hüvangust tihti isegi mitte sõnades, pigem soovitakse rohkem teenida ja vähem maksta.

Noori teeb õnnelikuks võime elada illusioonides –aju areneb välja 30. eluaastaks. Hea on netis surfata, telekat vaadata ja välismaast unistada. Julgemate alateadvuses on soov saada sama rikkaks kui Ossinovski, ja see ei ole veel mingi piir. Nüüd on inimesed vabad paigutama kodumaal teenitud raha kuhu iganes. Nii saab Reformierakond Tartus juba 20 aastat võimu maitsta. Juri Lotman märkas, et tagasi vaadates tundub ajaloo käik ekslikult ainuvõimalikuna. Vähemalt Eestis käis Eesti Kongressi ja Rahvarinde suuna vahel karm rebimine, enne kui raha rahvale ära tegi. Peavoolumedia ei lase märgata, et selle järellainetus käib Riigikogus edasi. Nii juhtubki, et omaenda väärad po-

liitilised valikud aetakse sage- li poliitikute kaela.

Isamaalisus ja lurjused

Isamaalisus jäävat lurjuse viimaseks pelgupaigaks. Inimkonna ajalugu on ränk olnud, selle kuriteod leidnud võimutruu rahva heakskiitu. Jeesuse kuulutuse põhisisuks oli jumalariik, mis ei tähenda vastutustundetust ja fanatismi. Laulva revolutsiooni eeterlikud ideed, eriti vabadus, kõeti üles positiivsete emotsioonidega.

Järgnes kurnatus, mis tegi teed totalitaarsele mõtlemisele ja vihkamisele. Oma tahte panid maksma ühe idee – juriidilise järjepidevuse – eest seisnud fanaatikud, vene psühhiaatri Pjotr Gannuškini poolt kirjeldatud psühhoopaadid, kes oma „üliväärtuslikku ideed“ ilma kriitikavõimeta järgisid.

Erinevalt Rahvarindest puudus neil realne plaan ja mehhanism selle teostamiseks, veel vähem eluga edasi minemiseks. Samasugused olid ka kommunistid enne mugandumist. Uue ajastu sisuks oli rahva ilmajätmine ühistest põhilistest tootmisvahenditest, mille omastasid vähesed kraanide juurde koonduvad ja mõnikord ka tapja-instinktiga ärimehed. Vaesed müüsid vahvleid, rikkad äritsesid pankadega. Ilma Rahvarindeta oleksime praegu väike Venemaa, kus on oligarhid ja juhivad demokraatia.

4. septembril 1990 soovisid antikommunistid ja prokommunistlik Vaba Eesti kokku panna Siim Kallase valitsust. Võiskarta, et Eesti riik kujuneb äriprojektide kattevarjuks ja kitsa kliki eraasjaks. See on põhjus, miks IRL ja Reform valitsemiskõlbmatuina välis-tavad riigi tasandil koostöö Keskerakonnaga, kes kaitseb suure osa Eesti elanike elulisi

põhihuvet.

Kahjuks jäi toona vajaliku tähelepanuta Ainar Ruussaare paljastatud 100 000 rubla – tol ajal väga suure summa – kadumine Eestis. Raha oli kogutud vangistatud vabadusvõitlejate ja nende pereliikmete toetamiseks. Abivajajateni jõudsid kohv ja „Burda“ (tollane kuulus moeajakiri) numbrid. Enn Tarto abikaasa sai 500 rubla abikaasa külastamiseks Siberis (Päevaleht 13.06.1990). Tütre kasvatamiseks raha nappis, ja loo lõpp oli traagiline. ERSP juhtkonnal õnnestus skandaal summutada – ilmselt aitas KGB raha omavahel ära jagada.

Vaesed müüsid vahvleid, rikkad äritsesid pankadega.

Kaks Eestit, kes omavahel kokku ei lepi

Uus-Eesti liberaalsed alused on välistanud nii kristlikkuse kui ka inimsõbralikkuse – väärtused, mille abil on isegi hundid ja lambad saanud ühes laudas koos elada. Konkurents tähendab vaenu ja hävitamist. Ühtede edu on teiste kannatus. Eesti ja Läti sotsiaalse kaitse kulud on EL-i armetuimad – pool liidu keskmisest. Inimene on pandud elama majanduse heaks, tema väärtuse määrab ostuvõime. Poliitikas on ta subjekt kui võimu all lamaja. Vaestega isegi ei räägita.

Eesti Vabariigi taastamine oli sootuks võimatu, sest kogu maailm ja inimesed olid teistsugused ning vana põliseadust ei olnud võimalik kehtestada. Kodanikuks oleksid pidanud saama kõik Eestis üle kümne aasta elanud inimesed soovivaalduse esitamisel.

Mida lugejad arvasid 4-päevase töönädala kohta

29. jaanuari Kesknädalas ilmus Aavo Vääni sulest huvitava ideega juhtkiri „Kui teeks 4-päevase töönädala“. Autor sai palju vastukaja ning vastab nüüd lugejate arvamustele.

AAVO VÄÄN

Autorina on mul siiralt heameel, et 4-päevase töönädala idee nii elavat vastukaja leidis. Püüan mulle esitatud küsimustele ja ettepanekutele vastata.

Esiteks.

Lugejad ei saa aru, et kui meil juba täna on tööpuudus suur, kust siis leitakse töökohad nendele 63–70aastastele, kes peaksid tööturule tagasi pöörduma?

töökohti. Näiteks kui 5-päevase töönädala korral paneb ühe palkmaja kokku 10 meest, siis 4-päevase töönädala korral on selleks vaja 12 meest. See eeldab muidugi tugevate ametiühingute ja tasemel tööinspektsiooni olemasolu, kes ei lubaks ületundide tegemist.

Teiseks.

Kas 4-päevase töönädala korral langeb ka palk viiendiku võrra?

arvesse koguda vähem vahendeid ja saab langetada tulumaksu määra, mis jääb siis töötajale kätte. Kui seoses üleminekuga 4-päevasele töönädalale väheneb töötute hulk, millest oli juttu eespool, vähenevad ka kulutused töötutele kompensatsiooni maksmiseks, millega seoses on sedagi maksu vaja vähem koguda. Inimesed vanuses 63–70 lähenevad tööle, hakkavad samuti tulumaksu maksma ja muutuvad maksuraha tarbijatest maksumaksjateks.

Kolmandaks.

Täna oleme olukorras, kus on tekkinud lõhe töötajate ja töötavate pensionäride vahel. Nimelt saab töötava pensionäri sama tööd tegev mittepensionärist töötaja praktiliselt vähem palka, sest pensionär saab lisaks palgale ka pensioni, mille teenib talle välja kolleeg, kes pensioni ei saa. Selge on see, et selline töötav pensionär ei toeta ka tavatöötajat tema palganõudmistes, sest tema palk pluss pension ületab tavatöötaja palga isegi siis, kui tavatöötaja palgatõusunõudmised rahuldataks. Pensioni maksmise tegelik mõte on ju kindlustada pensionieas olevale ja aktiivselt tööturult eemaldunud igakuised elatusvahendid. Pension ei ole mõeldud palgalisana. Kui pensioniealine töötab, siis lisasissetulekut pensioni näol ei peaks talle maksma ajal, mil ta töötab.

Neljandaks.

Kindlasti on 4-päevasel töönädalal ka regionaalpoliitiline mõte. Siis on mõttekas kolmeks päevaks näiteks Soomest või Tallinnast koju sõita, saab kodus mingeid töid teha ja perega olla, kahe puhkepäevakorral jääb vaba aeg lühikeks. Seega võib käia kodust eemal tööl ilma et perekond peaks elukohta vahetama ning elu maal ja terves Eestis ei lakka. Samuti on paremate aegade saabudes või välismaal olude halvenedes olemas koht, kuhu tagasi pöörduda.

Küllap on pensionile mineku ea viimine 70. eluaastani ebaseadlik, aga kuna tänane pension ei võimalda normaalset äraelamist, siis rahuliku ja kindlustatud pensionipõlve nautimise asemel on pensionärid pahatihti sunnitud ka täna edasi töötama. Nagu kurjad keeled räägivad, on oht, et varsti ei suuda riik enam pensioni maksta. See aga tähendab, et inimesed peavad eluajal kindlustama ennast ise ja selleks rahalisi vahendeid n-ö kõrvale panema.

Paraku võibki olla tänane reaalsus see, et pensioniiga tõuseb nagunii. Olgu siis selle kompensatsiooniks vähemalt lühem töönädal ja pikem puhkepaus.

Nagu juba öeldud, olen tänulik iga arvamuse eest, mis diskussiooni edasi viib ning aitab meil tekkinud tööjõu- ja majandusolukorras lahendust leida.

ka 600 000 eestlast.

Kui tagastati omand, tulnuks sisse nõuda sellel lasunud võlad ja taastada ka pangarved, lisaks tasuda vara korrashoiu eest neile, kes seda nõukogude ajal olid teinud. Ei Ülemnõukogu, Eesti Komitee, kodanike komiteed ega ka Põhiseaduse Assamblee polnud EW seaduslikud organid. Selle taastamise siltide all kaaperdasid enamlased ja kelamlased riigi, rahvast ja Rahvarindest sõideti vastutus-tundetult üle.

Kui tagastati omand, tulnuks sisse nõuda sellel lasunud võlad ja taastada ka pangarved, lisaks tasuda vara korrashoiu eest neile, kes seda nõukogude ajal olid teinud.

AAVO VÄÄN:

“Täna oleme olukorras, kus on tekkinud lõhe töötajate ja töötavate pensionäride vahel. Nimelt saab töötava pensionäri sama tööd tegev mittepensionärist töötaja praktiliselt vähem palka, sest pensionär saab lisaks palgale ka pensioni, mille teenib talle välja kolleeg, kes pensioni ei saa.”

Vastan! Kui minnakse üle 4-päevasele töönädalale, siis tuleb sama teenuse osutamiseks sama aja jooksul võtta tööle viiendiku võrra rohkem inimesi, seega peaks tekkima 20% täiendavaid

Kindlasti mitte. Kui pensionile lähenevad inimesed 70-aastaselt, siis väheneb pensionäride hulk ja seega ka rahalised vahendid, mis on vajalikud pensionide maksmiseks. Seega on vaja ka riigieel-

Pressinõukogu: Eesti Päevaleht rikkus head ajakirjandustava

Pressinõukogu arutas Põhja-Tallinna linnaosa vanema asetäitja Priit Kutseri kaebust Eesti Päevalehes 16. oktoobril 2013 ilmunud artikli „Sigadus: linnaametnikud jagasid omadele invaliidi parkimiskaarte“ ja 17. oktoobril ilmunud juhtkirja „Vilepuhuja saatus“ peale ning otsustas, et leht rikkus head ajakirjandustava.

Artikkel ning juhtkiri räägivad Tallinna Transpordiametis võimalikust parkimisvõimalusest althõlma jagamisest ja IRL-i kuuluvast linnatranspordi peaspetsialistist, kes tundis huvi invaliidide parkimiskaartide väljastamise vastu. Lehe väitel pahandas see tema ülemusi ja nüüd on plaanis algatada tema suhtes juurdus. Artiklis tuuakse ka välja, et Priit Kutseril on kaks parkimiskaarti, kuigi lehe väitel alust nende saamiseks ei olnud.

Priit Kutser kaebab Pressinõukogule, et artikli pealkiri „Sigadus: linnaametnikud jagasid omadele invaliidi parkimiskaarte“ eksitab lugejaid, sest parkimiskaarte ei ole kellelegi „jagatud“. Priit Kutser märkis, et tal on õigus omada invaliidi parkimiskaarti ja tal on selle kohta vastav dokument, mille ta ka Pressinõukogule esitas. Kaebaja lisis, et sai ajakir-

janikult e-kirja artikli ilmumisele eelnenud päeval ja vastas kohe samal päeval, ning seega ei vasta tööle artiklis väidetu, et ta lehele ei vastanud. Samuti leiab kaebaja, et talle on tekitatud põhjendamata kannatusi, sest on avaldatud delikaatseid isikuandmeid. Kaebaja ei ole rahul, et juhtkirjas on nimetatud teda abilinnapea Taavi Aasa nõunikuks. Samuti märgib kaebaja, et on kasutanud ainult ühte parkimiskaarti ega ole esmast ega ka uut kaarti kellelegi teisele kasutada andnud.

Eesti Päevaleht vastas Pressinõukogule, et artiklis ei ole juttu konkreetselt puudest või haigusest, mis kaebajat vaevab. Avaldatud on üksnes fakt, et kaebaja kasutab puudega isiku parkimiskaarti. Leht lisis, et ajakirjanik püüdis terve nädala jooksul korduvalt nii meili kui ka telefoni teel kaebajaga kontakti saada, kuid kaebaja ei vastanud. Ajakirjanik saatis viimase kirja artikli ilmumisele eelneva päeva lõunaajal ja kaebaja vastas sellele õhtul, kui leht oli juba trüki läinud. Leht avaldas kaebaja vastuse

põhiartikli samal päeval veebis. Leht märkis, et artikkel ja juhtkiri toetuvad kindlatele ja avalikustatud allikatele ja kaebaja on ka ise kinnitanud, et tal

oli kaks kaarti.

Pressinõukogu otsustas, et Eesti Päevaleht rikkus ajakirjanduseetika koodeksi punkti 4.11., mis näeb ette, et pealkirjad ega juhtlauseid ei või auditoriumi eksitada. Artikli pealkiri ja esimene lõik viitavad sellele, et invaliidi parkimiskaarte on jagatud mitmele ametnikule, kuid artiklis on nimetatud vaid Priit Kutserit, kellel oli kaardi saamiseks õigus.

Samuti rikkus leht koodeksi punkti 1.4., mis näeb ette, et ajakirjandusorganisatsioon kannab hoolt selle eest, et ei ilmuks ebatäpne, moonutatud või eksitav info. Pressinõukogu leiab, et artiklis on avaldatud Priit Kutseri kohta ebaõigeid fakte, sest tegelikkuses on kaebajal õigus invaliidi parkimiskaardile.

**Aivar Reinap
Pressinõukogu esimees**

Õnnitleme – Maie Niit valiti Otepää aukodanikuks!

Maie Niit on Otepää lihatööstuse „Edgar“ juht. Lisaks sellele perefirmale juhib Maie Niit Otepää kesklinnas olevat tütarettevõtet Karni-Voor, mis tegeleb majutuse, lihatoodete müügi ja kondiitritoote valmistamisega. Samuti on Maie Niit tegus keskerakondlane ning südamlilik ja õiglane inimene. Niisugusena tunneb teda Kesknädal. Seepärast on meil eriti hea meel õnnitleda Maie Niitu nüüd, mil temast sai Otepää valla aukodanik.

„Teen Maie Niidu ees sügava kumarduse tunnustamiseks just tema jäägitut pühendumist oma ettevõttele! Ka on mul hea meel, et Otepää vallavolikogu tunnustas Maie Niidu kandidatuuri aukodanikuks nimetamisel ja plaanib teda premeerida elutööpreemiaga,“ ütles tunnustusele oma saatesõnad vallavolikogu esimees Jaanus Raidal.

„Mulle avaldab muljet Maie Niidu jär-

jepidevus ja tema oskus tegutseda selle nimel, et asjad saaksid aetud eelkõige õiglaselt, mitte omakasu silmas pidades. Ta on igati väärt aukodaniku tiitlit,“ sõnas vallavanem Kuldar Veere.

Maie Niit on poja ja tütre ema ning nelja lapselapse vanaema. 2009. aastal pälvis ta Aasta Ema aunimetuse.

Otepää Teataja, Kn

Tallinn 10130, Toom-Rüütli 3/5,
Kesknädal

Kodaniku vastutulek valitsusele

Vestlesin hiljuti tuttava pensionäri, kes ütles, et lõpuks ometi ta on nüüd töötamise lõpetanud. Kui küsisin, miks see tubli töömees nii tegi, seletas ta, et on otsustanud vastu tulla valitsuse praegusele taotlusele – pensionärid võtavad ära töökohti töövõimelistelt. Pealegi vajavad töökohti osaliselt töövõimelised, keda seni on nimetatud invaliidideks.

Ma ise olen tulnud riigile vastu palga väljamaksmise alal. Kui kunagi alustasin töötamist, teostas seda töökohta kassapidaja, ja mina sain osa teenistusest viia hoiukassasse, kus hoiusumma aasta möödumisel mõne protsendi võrra suurenes. Nüüd pean ise käima palga järel pangas, sest tööandja ei tohi mulle otse maksta – see olevat seadusevastane (ümbrikupalk või nii?). Kuna elukohalähedane pangakontor pandi ammu kinni ja sularaha-automaati nüüd enam ka ei ole ning pank laupäeval ei tööta, pean vaevaga teenitu kättesaamiseks võtma töölt vaba päeva. Selleks tuleb kulutada oma aega ja maksta veel ka sõidukulud.

Herbert Kask, mittepealinlane

Soovime õiglust!

Miks saavad kõrgepalgalised riigiametnikud tänava oma rohkem kui 20-protsendise palgatõusu juba aasta algusest, aga vaestel pensionäridel tuleb 5,8-protsendine pensionitõus alles kolm kuud hiljem, 1. aprillist? Kes on sellise süsteemi välja mõelnud ja miks see on nii?

Ja veel – ikkagi miks ei arvatata Eestis pensione tööstaaži alusel, vaid palgalt makstud sotsiaalmaksust? See pole ju õiglane – ka pensionile minnes võivad ainult kõrgepalgalised, kuid 70% elanikest on ju miinimumpalgal.

Heli Tamm, Tartu

Priiuseaja viljad: korterelamuid hakatakse lammutama

Pikalt kestnud vabaduse tõttu peeti eelmisel aastal Eesti Vabariigis „priiuse põllutamise päeva“. Mida on see priiuse öitseva kapitalismi ajal andnud meie lihtrahvale?

Sellele küsimusele on lihtne vastata: rahva iive on langenud, koolid jäävad lastest tühjaks, kortermajad on tühjad ja lähevad lammutamisele. See on vaid väike näide meie priiusest. Külad jäävad elanikest tühjaks, sest eakad lähevad manalatele ning noored maale ei tule ega jää. Alates Mart Laari valitsemise ajast on põllumajandust hävitatud.

küladest oleks inimesed ära küüditatud ja hooned seetõttu tühjaks jäänud ning lagunema hakanud. Paraku on seda „küüditamist“ teostanud meie armas Eesti Vabariigi valitsus. Pidevalt toimub üks töökohtade ja inimeste koondamine ja töötuks jätmine. Tööd ei jõua üüri maksta ja tõstetakse tänavale. Seda aitab teostada tänapäeval ka Inkasso.

Kaks naabrit – kaks saatust.
Foto Tiit Maksim

Nüüd oli meedias uudis, et poollühjade korterelamude elanikud kavatsetakse kokku kolida ning elaniketa jäänud hooned maatasata teha. Uuringu järgi vajavat Eestis lammutamist 253 ja renoveerimist 223 probleemset korterelamut ehk ühtekokku on 476 tühja või vähemalt 25% ulatuses tühja korterelamut. Kortere lamute lammutamiseks kuluvat umbes 4,5 miljonit eurot.

Mis on vahet sotsialismil ja kapitalismil? Sotsialismi ajal ehitati kortermaju, sündis lapsi ja iive aina tõusis ning koolides oli õpilasi palju, sageli üle 20 ühes klassis. Nüüd aga 253 korterelamut vajab lammutamist. See võrdub umbes sellega, nagu mitmetest

(Sotsialismiajal ei tuntud sellist vägivallaorganisatsiooni nagu Inkasso ning rahval oli tööd ja leiba. Maksud maksti ära kenasti.)

Kortere lamute lammutamiseks kuluvate miljonite eest oleks sotsialismiajal remonditud vanu hooned või ehitatud uusi.

Ühes ETV mulluses „Pealtnägijast“ ütles Vigala Sassina tuntud Aleksander Heintalu umbes nii: see, millist poliitikat meie praegune valitsus ajab, on „rahvuslik genotsiid“. Julgen arvata, et ütleja ei eksinud.

Hillar Kohv Viinahaualt, Tori vald, Pärnumaa

Ligi tool ei kõigu...

Nii väitis vanal aastal peaminister Ansip. Ilmselt ongi tal õigus. Teadlikum ja võimekam osa eestlastest, kes oleks võinud seda tooli kõigutada, on kodumaa tolm jalgeilt pühkinud ja siirdunud võõrsile. Ametnikearmee on valitsuse armust endiselt tasuval töö – nemad kõigutamist ei plaani. Vanuritest pensionärid pole aga selleks võimelised. Ainuke lootus valitsuse toolid kõikumama panna on eelolevad Riigikogu valimised.

Läti peaminister astus tagasi seoses kaubanduses toimunud maksimaalse varisemiskatas-troofiga („Maxima“). Meil on riigi majandus üldkatasroofi piiril ebakompetentse juhtimise tagajärjel, ning rahvas põgeneb nagu rotid uppvalt laevalt, kuid Eesti peaminister ei leia Eesti valitsusel sellega mingit seost olevat. Eesti Vabariik on vaba riik ja iga kodanik võib siit minna kuhu iganes soovib.

Ilmselt on valitsusel kama kaks, mis riigi toimub, ja neid miski ei heidutagi.

Elmar Hollmann, hiidlane Hiiumaa pealinnast

Telefoni kuumaks ebaseaduslik

Alljärgnevalt näide Eesti Vabariigi kodaniku õigusenõude-vaevadest Euroopa Liidu institutsioonidega suhtlemisel.

Euroliidu ja Eesti ametnikud ei taha tõkestada sidealast kuritegelikkust Eesti rahva vastu. Seepärast pöördusin hiljuti Euroopa Kohtu poole telefoni kuumaksu pärast, mille on oma määrusega seadusevastaselt kehtestanud Eesti majandus- ja kommunikatsiooniminister eratarbijale, kuid seda võetakse ka äritarbijailt. Juba kaua aega (üle 8 aasta) püüavad ametnikud seda häbematu valedega, võimu kuritarvitamisega, Euroopa Liidu (EL) põhikirja ja mitmete direktiivide ning Eesti Elektronilise Side Seaduse (EESS) rikkumisega kinni mätta. Mitte ükski EL ega Eesti seadus mingit kuumaksu lisaks seaduslikule kõnetasule ja liitumistasule ei kehtesta. Sellist asja pole üheski teises liikmesriigis.

Telefoni kuumaks:

on seadusevastane (nii EL kui ka Eesti seaduste järgi); tähendab teenuse toepeltmaksustamist lisaks seaduslikule kõnetasule ja liitumistasule; Eesti õiguskantsleri põhjendus, et kuumaks on vajalik võrguühenduste säilitamiseks, on vale ja mobiilsides lihtsalt absurdne, sest võrguühenduste ehitamine ja säilitamine on tagatud liitumistasuga vastavalt EESS paragrahvile 72 (4) 3); kuumaksu peab maksma ka siis, kui teenust ajutiselt ei kasuta; rikub võrkude (elektri, gaasi, vee, soojuse) võrdse kohtlemise põhimõtet. Sidevõrgud ei erine põhimõtetelt teistest võrkudest mitte millegi poolest ning neile eritingimuste loomine kuumaksu abil pole mitte millegagi põhjendatud.

Mitte ükski EL ega Eesti sea-

dus ei kehtesta telefoniteenusele kolmekordset tasu: kõnetasu (tariif), liitumistasu, lisatasu.

Telefonifirmad nimetavad lisatasu kuutasuks, meie õiguskantsler – võrguühenduse säilitamise tasuks, Euroopa Komisjon (EK) – universaalteenuse tasuks. Kõik see on üks suur vale. Universaalteenuse tasu on vastavalt EESS taskukohane kõnetasu ja taskukohane liitumistasu, mitte aga lisatasu, nagu valetab EK. Liitumistasu koosneb võrguühenduse ehitamise ja säilitamise tasust, mitte ainult võrguühenduse ehitamise tasust, nagu vassib meie õiguskantsler. Kuutasu ei maini ükski seadus, ka mitte EESS, nagu kinnitab Eesti Tarbijakaitseamet.

Taotlesin algul Eesti ametkonnadelt (Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium, Tarbijaa-

KÖNETRAADIAPARAAT: Küllap levinuim näide Tartu Telefonivabriku üllatavalt mitmekesisest toodangust.

kaitseamet, Konkurentsiamet, Prokuratuur, Õiguskantsler, Riigikogu) kuumaksumääruse tühistamist, kuid vastati vaid valed ja keerutamisega. Pakkusin selle teemal artiklit avaldamiseks Eesti Päevalehele, Postimehele, Eesti Ekspressile, kuid kõik nad keeldusid. Lõpuks avaldas minu artikli lihtsustatult Pealinn (29. august 2011).

Et kuritegu oli meie vabariigis kinni mätta, pöördusin EL poole.

Euroopa Parlamendi Petitsioonikomisjoni teatises parlamendiliikmetele öeldi, et EK tervise ja tarbijakaitse peadirektoraat (DG SANCO) tunnistas, et kõnealus kus küsimuses tõenäoliselt rikutakse direktiive 98/6/EÜ (tarbijatele pakutavate toodete hindade avaldamine), 2005/29/EÜ (ebaausad kaubandustavad) ja

2002/22/EÜ (universaalteenused). Selles punktis on ka soov, et Euroopa Parlament võtaks meetmeid tagamaks kehtiva EL õiguse järgimine. Kuna teatisele oli lisatud EK lausvalesid sisaldav kiri, ei võtnud parlament mingeid meetmeid.

Seepärast pöördusin Euroopa ombudsmani poole palvega aidata see pettus lahendada. Ombudsman nõudis minult EK kirja retsensiooni, ja kui nägi, et mul on õigus ja et asi kaldub EK kahjuks, lõpetas kohe menetluse ühtegi küsimust lahendamata. Nüüd pöördusin uuesti Europarlamendi presidendi poole, kes saatis materjalid teistkordselt Petitsioonikomisjonile, kust sain hiljuti vastuse, mis näitab, et EK jätkab oma häbematu vale-

Nad ei tõesta oma seisukohti (valesid) mitte ühegi seadusega paragrahvi näitamisega. EK viimases kirjas eitatakse isegi oma SANCO ausat tunnistust direktiivide rikkumise kohta. Võtku siis teadmiseks, et näiteks direktiivi 2002/22/EÜ puhul rikutakse p. (14), (19), (47), esimese ptk. art. 10, 14, 17 ja lisa 2. Samuti vaikib EK Eesti Tarbijakaitseameti kirjast.

EK viimases kirjas on palju valesid, mida ma tõestasin Euroopa Kohtule saadetud kirjas. EK käitub kuritegelikult, sest nad on kasutusele võtnud ühe endise kurjuseriigi taktika, et vale peab olema nii suur ja räige, et seda võetaks tõena. Sellega on nad ära petnud nii parlamendi juhatuse kui ka parlamendiliikmed. Minu retsensioone parlamendiliikmetele ei saadeta, sinna jõuab vaid EK vale.

EK püüab valetamisega lihtsalt varjata oma kohustuste mittetäitmist. EL direktiivides on öeldud, et EK valvab, et teised EL institutsioonid ja eriti liikmesriigid ei rikkuks EL õigust, korraldab kontrollimisi, algatab liikmesriikide vastu võimaliku rikkumise kindlakstegemise menetlust. (Eesti suuremate suhkruvarude suhtes sai seda teha, aga palju ulatuslikuma seaduserikkumise suhtes ei saa.) Ka Euroopa Parlamendi Petitsioonikomisjoni käitumine on ebaaus, sest nad saadavad parla-

mentidele oma teatised, millele on ainult lisatud EK lausvalesid sisaldavad kirjad, kuid sinna tuleks lisada ka minu arvamused nende valedete kohta. Praegu saab Europarlament ühepoolset valetavate – see on samuti kuritegu. Kuidas saab parlament niisuguses olukorras õigesti otsustada?

Petitsioonikomisjoni eelmist juhatust pidasin ma ausaks ja õiglaseks, uus juhatuse aga ei kontrolli midagi, vaid nõustub pimesi EK valedetega. Nad ei vae- vunud isegi kontrollima EESS paragrahve 69...79 ja võrdlema neid EK kirjaga.

Ülaltoodu põhjal palusin Euroopa Kohtul see kuritegu Eesti rahva vastu lõpetada ning tühistada EL direktiividele ja EESS-ile mitte vastav telefoni kuumaks või nõuda seda Eesti valitsuselt. Samuti palusin kohtul vastutusele võtta EK rängalt valetanud ametnikud, kes allkirjastasid Petitsioonikomisjonile saadetud kirjad. Just EK suurte ja räigete valedete tõttu on see kuritegu kinni mätta.

Lõpuks tahan öelda: ma võitlen edasi Eesti rahva väga häbematu petmise vastu telefonifirmade poolt, samuti ebaausate ametnike vastu. Mingit isiklikku huvi mul pole.

Valdur Vagane, tehnika- doktor, dotsent, Tallinn

Kohalik omavalitsus vajab kvaliteetset juhtimissüsteemi

Kvaliteet on toodete ja teenuste vastavus tarbijate nõuetele, vajadustele ja ootustele. Iga organisatsiooni tegevustulemused sõltuvad selle juhtimisest. Ent nagu autot, nii ka organisatsiooni on võimalik hästi juhtida vaid siis, kui selle juhtimissüsteem on kvaliteetne.

Puuduliku juhtimissüsteemiga organisatsiooni ei suuda mitte keegi hästi juhtida.

HEINO LEVALD
majandusdoktor

Kohalike omavalitsuste kvaliteetset juhtimist taotleb ainult Keskerakond

Praegune kohalike omavalitsuste juhtimise süsteem on välja kujunenud kohalike omavalitsuste korraldamise seaduse alusel. See kirjutab küll täpselt ette, kuidas kujundatakse KOV juhtkond, ja

teenne juhtimissüsteem kohaliku omavalitsuse ülesannete püsivalt kvaliteetse täitmise. Sellela jäävad kaunid lubadused vaid ilukõneks. Keskerakonna suundumus kohalike omavalitsuste jaoks kvaliteetjuhtimissüsteemide väljatöötamisele ja rakendamisele annab tunnistust sellest, ettemajuhtimisel muutub Eesti haldussüsteemi eesmärgiks järjest enam kogu rahva vajaduste rahuldamine.

Mis on kvaliteetne juhtimissüsteem?

Mistahes tegevuse tulemuste püsivalt kõrge kvaliteedi tagamine on iidne probleem. Ent alles möödunud sajandi teisel poolel jõuti põhjaneva tõdemuseni, et selle lahenduseks on kvaliteetne juhtimissüsteem. See tõdemus sai konkreetse väljenduse rahvusvaheliste standardite seerias

selle põhjal koostatud kõigi täitmist vajavate tööde ehk funktsioonide nimistu. Organisationsiooni protsess on alamprotsesside ja tegevuste kompleks, mis on vajalikud organisatsiooni eesmärkide saavutamiseks ja ülesannete täitmiseks. Otstarbekas täitjate (struktuuriüksuste ja töötajate) koosseis ja kõigi funktsioonide jaotus täitjate vahel. Protseduurid (juhised), mis sätestavad, kuidas teha organisatsiooni tegevuse tulemuste seisukohast tähtsaid töid nii, et nende kvaliteet oleks püsivalt tagatud. Need juhised koostab iga organisatsioon ise, lähtudes oma iseärasustest ja võimalustest.

Miks on kvaliteetne juhtimissüsteem kohalike omavalitsustele vajalik?

Meie kohalikel omavalitsustel on palju ülesandeid ja vähe raha. Lisaks sellele pole nende ülesanded selgelt piiritletud. Sellistes tingimustes on neil raske kvaliteetselt täita oma haldusalal elavate inimeste ja toimivate ettevõtete õigusi, vajadusi ja ootusi ning lisaks sellele ka riiklike ülesandeid.

Pealegi võib juhtimissüsteemi kvaliteeti tõsta samm-sammult, hõlmates algul mitte kogu organisatsiooni, vaid ainult selle olulisi tegevusi või struktuuriüksusi. Standardi nõudeid tuleb sealtjuures käsitleda meetodiliste soovitusena. Pealegi võivad paljud neist olla juba täidetud. Kohalike omavalitsuste kvaliteetjuhtimissüsteemi ei ole vaja rahvusvaheliselt sertifitseerida. Küll aga oleks vajalik nende kohalik tunnustamine, näiteks Kohalike Omavalitsuste Liidu vastava komisjoni poolt.

Kvaliteetjuhtimissüsteemi väljatöötamise ja rakendamise tulemusel muutub igal juhul kohaliku omavalitsuse tegevus tõhusamaks, tagatakse püsiv teabe laekumine elanike vajaduste, soovide ja ettepanekute kohta ja selle arvestamine ning tegevuse tulemuste maksimaalne võimalik kvaliteet. Selle tulemusel suureneb kohalike omavalitsuste võime pidada riigiasutustega konstruktiivset dialoogi ja inimeste usaldus kohalike omavalitsuste vastu. Lisaks muule hõlmutab ISO-põhise kvaliteetse juhtimissüsteemi olemasolu Euroopa Liidu poolt soovitud enesehindamisel põhineva nn. täiusliku juhtimise süsteemi EFQM rakendamist ja kvaliteedikonkurssidel osalemist. Kohalike omavalitsuste kvaliteetjuhtimissüsteemi (KJS) väljatöötamise ja kasutamise aluseks on vastavad standardid ja nende rakendamise kogemus. Abistada sealjuures võib mõni kogunenud konsultant. KJS väljatöötamist, rakendamist ja kasutamist oluliselt hõlmutavad originaalne HL meetod ja seda realiseeriv arvutitarkvara HELMET ning KJS teostuspakett. Lähemalt juhtimise kvaliteedist vt. H. Levald „Kvaliteetjuhtimine igapähele” (TEA 2014).

Lõpetuseks

Juhtimise täiustamine kvaliteetjuhtimissüsteemide loomise ja rakendamise kaudu põhineb ajaloolise kogemuse üldistamisel ega ole kiiresti-mööduv moevool. Paljudes maades, sealhulgas Soomes, on see protsess riiklikult korraldatud ning kvaliteetne juhtimissüsteem on muutunud normiks. See võimaldab neil edukalt kasutada juhtimissüsteemide edasise täiustamise meetodeid. Keskerakonna suundumus kohalike omavalitsuste kvaliteetjuhtimissüsteemide väljatöötamisele ja rakendamisele annab tunnistust sellest, et tema juhtimisel muutub Eesti haldussüsteemi eesmärgiks järjest enam kogu rahva vajaduste rahuldamine ja järjest enam piiratakse võimu taotlevate kildkondade kitsaste huvide saavutamise võimalusi.

HÄSTI JUHITUD PEALINN: Ainult Keskerakonna valimisplatvormis 2013 oli Levaldi sõnul esitatud vajadus kindlustada kohalikele omavalitsustele kvaliteetne juhtimissüsteem, kaasates selle väljatöötamise kõiki omavalitsustöötajaid ja arvestades kohalikke iseärasusi. Foto: Urmi Reinde

määratleb üldjoontes KOV ülesanded, kuid jätab lahtiseks KOV tegevuse korraldamise alused. Enamik omavalitsusi on need küsimused enda jaoks kuidagi lahendanud, kuid, võrreldes tõeliselt kvaliteetse juhtimissüsteemiga, esineb paljudes olulisi puudujääke. Sellistes omavalitsustes sõltub juhtide suvast korraldada asju kas kõigi inimeste või teatud grupi ja iseenda huvides. Ainult Keskerakonna valimisplatvormis 2013 oli esitatud vajadus kindlustada kohalikele omavalitsustele kvaliteetne juhtimissüsteem, kaasates selle väljatöötamise kõiki omavalitsustöötajaid ja arvestades kohalikke iseärasusi. Tegemist on äärmiselt tähtsa suundumusega meie kohalike omavalitsuste tegevuse täiustamisel ja nende tuleviku kindlustamisel. Tagab ju ainult kvali-

ISO 9000, mille esimene väljaanne ilmus aastal 1987. Seda standardit, mis algul oli mõeldud ainult tootmisettevõtetele, on vahepeal oluliselt arendatud ning selle seni viimane väljaanne ISO 9001:2008 sobib igasugustele organisatsioonidele kvaliteetsete juhtimissüsteemide loomiseks. Vajavad ju kvaliteetset juhtimissüsteemi mitte ainult tootmisettevõtteid, vaid kõik organisatsioonid, sealhulgas riigid ja kohalikud omavalitsused, kes peavad tagama põhiseaduse täitmise ning rahva jätkusuutlikkuse. Kvaliteetne juhtimissüsteem on kord, mis tagab organisatsiooni tegevuse tulemuste püsiva vastavuse nende kasutajate vajadustele ja ootustele ning muudele nõuetele. Organisationsiooni kvaliteetse juhtimissüsteemi aluseks on: organisatsiooni protsess ja

On selge, et kohalike omavalitsuste ülesandeid on vaja selgemini määratleda ja nende tulusid suurendada ning eraldada neile ka osa ettevõtete maksudest. Kuid see, nagu haldusreform tervikuna, sõltub riigist, ning on teadmata, millal see toimub. Seni on kohalike omavalitsuste ülesanne teha kõike nii hästi, kui olemasolevates tingimustes võimalik ja püüda saavutada paremat tulevikku. Seda võimaldab vaid kvaliteetne juhtimissüsteem. Standardi ISO 9001:2008 seeria standardite rakendamine ei ole kohustuslik. Kohustuslik pole ka meie kohaliku standardi EVS 903:2008 „Juhised standardi ISO 9001:2000 rakendamiseks kohalikes omavalitsustes”. Ent juhtimissüsteemi kvaliteedi tõstmine on kasulik igale organisatsioonile, sealhulgas kohalikele omavalit-

TALLINNA TV
17. – 23. VEEBRUAR

ESMASPÄEV, 17.02

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
08:15 Pühapäevatee*
09:00 Inimese mõde*
09:40 Aleksei Turovski lood*
10:10 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
10:25 Draamaseriaal.
Peaminister*
11:20 Krimiseriaal. Noor Montalbano 6/6*
13:15 Mina, tallinlane*
14:00 Majanduskonverents. Eesti majanduse väljavaated 2020 aastatel*
15:00 OTSE: Ülekanne Riigikogust
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Armuleek
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Päevakava
19:30 Terve tervis
20:00 TÄNA. Uudised
21:00 Ühistegevuse pooltund
21:30 Spordiakadeemia
22:30 Tanner Hall (USA, 2009)
00:05 TÄNA. Uudised*
01:05 Terve tervis*
01:35 TeleChat

TEISIPÄEV, 18.02

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
09:00 Draamaseriaal. Armuleek*
09:45 Ühistegevuse pooltund*
10:15 Terve tervis*
10:45 TÄNA. Uudised*
11:45 Päevakava*
12:00 Spordiakadeemia*
13:00 Ülekanne Riigikogust*
16:00 Kinnisvaraveeb
16:45 Päevakava*
17:00 Ühistegevuse pooltund*
17:30 Terve tervis*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Armuleek
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Nädal Pealinnas
19:30 Gordioni sõlm
20:00 TÄNA. Uudised
21:00 Kas tohib?*21:30 Mõtlemis taas
22:00 Poolkuu. Igor Gräzin
22:30 Varast röövides (USA, 2007)
00:10 TÄNA. Uudised*
01:10 Mõtlemis taas*
01:40 Poolkuu. Igor Gräzin*
02:10 TeleChat

KOLMAPÄEV, 19.02

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
09:00 Draamaseriaal. Armuleek*
09:45 Nädal Pealinnas*
10:00 Gordioni sõlm*
10:30 TÄNA. Uudised*
11:30 Vintskapist soklini*
12:00 OTSE: LV Pressikonverents
12:30 Mõtlemis taas*
13:00 Poolkuu. Igor Gräzin*
13:30 Varast röövides*
15:10 Kinnisvaraveeb
16:15 Nädal Pealinnas*
16:30 Mõtlemis taas*
17:00 Poolkuu. Igor Gräzin*
17:30 LV Pressikonverents*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Armuleek
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Meedia keskpunkt
20:00 TÄNA. Uudised
21:00 Päevakava*
21:15 Kultuurimeeter
21:45 BBC draamaseriaal. Pärast surma 4/14
22:35 Spordiakadeemia*
23:35 TÄNA. Uudised*
00:35 Meedia keskpunkt*
01:20 TeleChat

NELJAPÄEV, 20.02

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
09:00 Draamaseriaal. Armuleek*
09:45 Meedia keskpunkt*
10:30 TÄNA. Uudised*
11:30 LV Pressikonverents*
12:00 Kultuurimeeter*
12:30 EMV Ladina-Ameerika tantsudes 2014, 2/2*
13:30 Korvpall*
15:20 Kinnisvaraveeb
16:45 Jäljed*
17:15 Meedia keskpunkt*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Armuleek

19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Dr Vassiljevi tervise-minutid
19:30 112
20:00 TÄNA. Uudised
21:00 Dokumentaalfilm. Kui mina hakk...
21:35 Väljamõeldisestki veidram
23:25 TÄNA. Uudised*
00:25 Kultuurimeeter*
00:55 112*
01:25 TeleChat

REEDE, 21.02

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
09:00 Draamaseriaal. Armuleek*
09:45 Dr Vassiljevi tervise-minutid*
10:00 112*
10:30 TÄNA. Uudised*
11:30 Dokumentaalfilm. Kui mina hakk...*
12:05 Väljamõeldisestki veidram*
13:55 Kinnisvaraveeb
15:30 Dokumentaalfilm. Kihnu mees*
16:20 Koolitants 2014, 4/19*
17:15 Dr Vassiljevi tervise-minutid*
17:30 112*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Armuleek
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Oma Valitsus
20:00 TÄNA. Uudised
21:00 Ars longior. Sinu kuus kunstiteost
21:30 Kas tohib? Maatriks
22:00 Need, kes meie kõrval
22:45 TÄNA. Uudised*
23:30 Ars longior*
00:30 Ars longior*
01:00 TeleChat

LAUPÄEV, 22.02

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
09:00 Draamaseriaal. Armuleek*
09:45 Kultuurimeeter*
10:15 TÄNA. Uudised*
11:15 Terve tervis*
11:45 Ühistegevuse pooltund*
12:15 Dr Vassiljevi tervise-minutid*
12:30 Oma Valitsus*
13:15 Kas tohib? Maatriks*
13:45 Need, kes meie kõrval*
14:30 Kinnisvaraveeb
15:15 Tasujad II (USA, 2006)
16:30 Dokumentaalfilm. Hitler 1/6. Privaatne mees
17:40 Koolitants 2014, 5/19
18:35 Keskonnapäev
19:30 TÄNA. Uudised
20:00 Ameerika eestlased. Läänerrannik 1.osa
20:45 Itaalia miniseriaal. Kodu täis peegleid 2/2
22:35 Eela orus (USA, 2007)
00:40 TÄNA. Uudised*
00:55 Keskonnapäev*
01:25 TeleChat

PÜHAPÄEV, 23.02

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 Kas tohib? Dr Vassiljevi tervise-minutid*
08:45 Ameerika eestlased. Läänerrannik 1.osa*
09:30 Keskonnapäev
10:00 Itaalia miniseriaal. Kodu täis peegleid 2/2*
11:45 Koolitants 2014, 5/19*
12:35 Gordioni sõlm*
13:05 112*
13:35 Ars longior*
14:05 Dokumentaalfilm. Hitler 1/6. Privaatne mees*
15:00 Pühapäevatee
15:55 OTSE: Korvpall
18:05 Terve tervis*
18:35 Kultuurimeeter*
19:05 Draamaseriaal. Peaminister
20:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte
20:15 Krimiseriaal. Nero Wolfe 1/8
21:55 Pillimeeste klubi
22:55 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
23:10 Pühapäevatee*
23:55 Terve tervis*
00:25 Pillimeeste klubi*
01:25 TeleChat

Lahkunud on Keskerakonna asutajaliige, endine Kiviõli linnavalikogu esimees

SAMUEL TALTS

16.03.1941 – 10.02.2014

Avaldame kaastunnet lähedastele.

Eesti Keskerakond, Kiviõli linnavalitsus

Nädala juubilar ERNST PÖDDER 135

Edukaks tegutsemiseks nii välis- kui ka sisevaenlaste vastu ei pruugi alati jätkuda väejuhi põhjalikest teadmistest strateegias ja taktikas. Vajalikud on ka isikuomadused, mis tagavad autoriteedi ja populaarsuse alluvate silmis ning ühiskonnas tervikuna. Selliste iseloomujoonte poolest paistis silma kindral Ernst Johannes Pödder, kes on jäädvustanud end ajalukku ennekõike Landesveeri sõja võitjana ja 1. detsembril 1924 toimunud kommunistliku riigipöördekatse mahasurujana.

Sõjakirjasaatjana tegutsenud Karl August Hindrey'lt ilmus 1935. aastal sarjas „Eesti rahvuslikud suurmehed“ raamat „Kindral Ernst Pödder. Landesvääri võitja“. „Aga niisuguse kindrali eest nagu seda oli Ernst Pödder, lähivad sõdurid ka tules ja veest läbi,“ kirjutab Hindrey. Pödder mõistis, et Kuramaa ja Liivimaa rüütelkonna poolt organiseeritud väekoondise *Landeswehr* eesmärk pole mitte ainult enamlaste purustamine, vaid hoopiski Saksa võimu taastamine Baltimaades. „Maa pärisrahvad oleksid nende plaanide järgi pidanud kas ümber rahvastuma või otsima mujalt elamisvõimalusi. Kavatsed oli suurejooneline asustamine riigisakslastest talupoegade poolt, kellele aadel lubas

loovutada isegi kahendiku oma maast,“ kirjutab Hindrey.

10. veebruaril 1879 Tartus Alatskivi mõisa kammerteenri pojana sündinud Ernst Pödderi elukäigus eelnesid võidule Landesveeri sõjas õpingud Tartu linnakoolis, mille lõpumärki ta endaga alati kaasas kandis, ja Vilno sõjakoolis, mille lõpetas 1900. aastal lipniku aukraadis, ning osalemine Vene–Jaapani sõjas leitnandist rooduülemana. Esimeses maailmasõjas tõusis Pödder staabikaptenist polkovnikuks. Teenete ees keiserlikus sõjaväes autasustati teda mitmete aurahadega kuni Püha Vladimiri 4. järgu aumärgini mõõkade ja lintidega. Omamoodi „tunnustuseks“ oli ka neljal korral haavata ja põrutada saamine 1917. aastal, mil pöördelistes ajaloo-oludes sai alguse võitlus iseseisva Eesti riigi eest.

22. juulil 1917 sai Ernst Pödderist 1. Eesti jalaväepolgu ülem ja üks Kaitseliidu eelkäijaks olnud Omakaitse organisatsioonide liikumise taastamine Baltimaades. „Maa pärisrahvad oleksid nende plaanide järgi pidanud kas ümber rahvastuma või otsima mujalt elamisvõimalusi. Kavatsed oli suurejooneline asustamine riigisakslastest talupoegade poolt, kellele aadel lubas

Raudeviisi ning viis Eesti väeosad Riiani, kus taastati Läti Vabariigi seaduslik valitsus.

Neli aastat rahuaega näinud Eesti Vabariigis tuli kindralmajor Ernst Pödderi tähetund 1. detsembril 1924. Ta pidutses ööl vastu 1. det-

sembrit koos sõjaväelastest sõpradega Tallinnas Lindeni restoranis. Räägitakse, et mäsajaid märgates suundus ta ülakorrusel asunud „intiimsel teel elatist teeniva daami“ töötuppa ja küsis luba „paar pauku“ teha. Intiimteenindaja vastanud; „Selleks ma siin olen...“ Pödder aga tahtnud hoopiski aknast tulistada riigikukatjate pihta. Olukorda hinnates suundus Pödder koos mõne ohvitseriga punaste vallutatud peapostkontorisse. Eestis viibinud *Chicago Tribune*'i Baltimaade korrespondent Donald Day on tollaseid sündmusi kirjeldanud nii: „Kindral Pödder oli esimene, kes sisenes peapostkontorisse. Trepil seisis püssiga mees, kes tõstis relva ja suunas selle kindralile. Ta oli meist vasakul ülal, trepikäänaku jagu kõrgemal. Kindral Pödder tegi siis ühe parima lasu, mida ma olen näinud. Kui ta vilksamisi märkas peakohal sihtivat meest, tulistas ta teda üle oma vasaku õla. Kuul tabas punast lõua alla, tungis üles ajju ning mees varises surnult maha. Läksin ohvitseridega postkontorisse kaasa. Nad leidsid veel viis punast ja lasksid nad kõik maha. Kaks neist olid surmahetkel ametis Venemaaale appikutse saatmisega.“

Pärast mässukatse mahasuru-

mist juhtis Ernst Pödder tähelepanu ohtudele, mida võivad riigi sisejulgeolekule põhjustada erakondlik jagelemine ja vastutavate ametikandjate liigne enesega rahulolu.

Kindral Ernst Pödder tavatses ennast kutsuda „vanaks mongoliks“. Tuntuks on ta saanud ka hüüdnime „Vana Õkva“ järgi. Võru murdes tähendab *õkva* 'otse', ja Pödder oli mees, kellele meeldis alati otse minna. Mõne aja oli Pödder ka Võrumaal elanud – siis, kui ta vanemad teenisid Väimelas Põõna karjamõisas.

Suhtumine alkoholis oli „Vanal Õkval“ samasugune kui Oskar Lutsul, Winston Churchillil ja Juhan Smuulil. Küll oli ta aga olnud karm alluvate vastu, kes Vabadussõja keeristes liigseid alkoholiseid pruukima kippusid.

Vabadussõja kangelane, Vabaduse Risti I liigi 1 järgu kavalier Ernst Pödder suri raskesse haigusesse 24. juunil 1932. „Sa oled Eesti iseseisva elu üks loojaid. Sinu kõlbeliselt suur isik, Sinu isamaa-armastus, Sinu kangelaslik meel on suutnud luua järelkäijaid,“ kõneles erilisel pidulik matuse-teremoonial riigivanem Jaan Teemant.

Jaan Lukas

Kutse infopäevale

Keskerakonna Omavalitsuskogu korraldab
neljapäeval, 20. veebruaril kell 18.00
Põltsamaa Kultuurikeskuse II korruse saalis
(J. Kuperjanovi 1, Põltsamaa)
infopäeva.

Päevakord:
18:00–18:10 Avasõnad
Marika Tuus-Laul Riigikogu liige

18:10–18:40
„Omavalitsuskorralduse reformi eelnõust“
Sulev Valner Siseministeriumi omavalitsusreformi projektijuht

18:40–19:10 „Kohalike omavalitsuste eelarveperspektiiv 2014–2020“
Jüri Võigemast Linnade Liidu tegevdirektor

19:10–19:40 „Koolivõrgust“
Kalle Küttis Haridus- ja Teadusministeriumi koolivõrgu juht

Üritust modereerib Omavalitsuskogu esimees **Jüri Ratas**

Palume osavõtust teatada hiljemalt 18. veebruariks e-post: alla.poddubnjak@riigikogu.ee

KESKNÄDAL üksikmüügis!

Vastu tulles lugejate soovile saab nüüd Kesknädala üksiknumbreid (hind 78 senti) osta Keskerakonna büroodest üle Eestimaa!

Kus bürood asuvad ja millal avatud on, saab täpsemalt teada, kui helistada keskbüroo telefonil 6 273 460 kella 10-17.

Alati saab lehte osta toimetusest Tallinnas Toompeal Toom-Rüütli 3/5, telefon 6274 583.

Peatselt avaldame müügikohad ja lahtiolekuajad ka lehes!

Toimetus

„Meedia keskpunkt“ TTV-s 12. veebruaril K 19.15

- Sotši taliolümpiamängud on Eesti ajakirjanduses saanud kohutava kriitika osaliseks. Põhjuseks mängude korraldamise koht – Venemaa. Eestlased vihkavad ennast surnuks, ütleb venefoobia kohta kirjanik Jaak Urmet Eesti Päevalehes.
- Kesknädala juhtkiri Virgo Kruve sulest leiab, et uut tõsiseltvõetavat erakonda lähiajal ei sünni. Küll sünnib aga suur raudteeprojekt Rail Baltic, kuigi Kesknädalas pakuvad Jaanus Karilaid Keskerakonnast ja Tõnis Palts IRL-ist, et korda võiks teha ka Eesti raudteed.
- Esimese maailmasõja puhkemise 100. aastapäeva puhul võttis Eesti Päevalehes sõna Saksamaa välisminister Frank-Walter Steinmeier. Ta küsib: kas uue sõja puhkemine Euroopas on reaalne? Sama küsimuse esitas Tallinna majandusfoorumil LHV Panga ekspert Heido Vitsur.

Saates traditsiooniline kolmik Urmi Reinde, Mart Ummelas, Heimar Lenk.

Räägime rahast!

Keskerakonna Lasnamäe seniorsektsoon korraldab kohtumise, kus osalevad tuntud telemees **ANDRES RAID** ja Lasnamäe Centrumi juht **REIGO ABRAMS**.

Räägime rahast – raha kasutamisest, hoidmisest ja kõigest, mis on huvitav ja kasulik teada.

Kohtumine toimub neljapäeval, 13. veebruaril kell 14 Pae tn 19.

Korraldaja: Pille Lövend

Brandoni Ülikooli (Kanada) kammerkoori

KONTSERT

Neljapäeval, 20. veebruaril kell 18 Tartu Ülikooli aulas
Kaastegev Tartu Ülikooli Akadeemiline Naiskoor
Dirigendid Andrée Dagenais (Kanada) ja Triin Koch

Tasuta

Tartus

Teisipäeval, 18. veebruaril k 10–12 nõustab tartlasi Keskerakonna Tartu büroos (Ülikooli 12) jurist **Asta Liivak** (tasuta).
Info tel 55 68 27 56.

Esmaspäeval, 24. veebruaril k 12 Keskerakonna Tartu büroos piirkonna esimehe prof **Aadu Musta** hommikukohv.

Aadu Must Pärnus

Kolmapäeval, 12. veebruaril kell 17.00 Pärnu Keskraamatukogus

ajaloo professor Aadu Musta loeng „Eesti Vabariigi sünd“.

Kõik huvilised oodatud!